

Foreningen har efterhaanden udvidet sin Virksomhed, idet den nu tillige virker som en Slags Sparekasse og Alverdomsforførgelsskasse for gamle Tomfruer; Bestyrelsen andrager om enten at faae Hjælp en Gang for alle eller en mindre aarlig Hjælp. Det kan ikke ses, hvorvidt man har henvendt sig til Indenrigsministeren; allerede af den Grund vil Udvalget ikke kunne anbefale Andragendet.

30. Andragende fra 52 Fiskere i Strandhuse (indbragt den 5te December 1874 af Folkethingsmanden for Veile Amts 2den Balgkreds Berg). Nævnte Fiskere besvære sig meget stærkt over, at deres Næringsvei som Fiskere i Roldingfjord bliver aldeles ødelagt derved, at en Mængde Fiskere med Malevaad og Driivvaaser med Bundslæbevaad i de senere Aar have hjemstøgt Fjorden og ikke alene formindsket Fiskenes Antal ved foruden spiselige Fisk — at optage uhyre Mængder af Smaafisk, der kun blive benyttede som Svinespøde og Gjødningsenne til den i Rolding oprettede Gjødningsfabrik, men ogsaa derved, at de løsrive Tangen og hindre Fiskene fra at yngle, saa Fjorden endog staar i Fare for at blive aldeles fisketom. Desuden faae Fiskerne deres mindre Redskaber ødelagte. Naagtet man snart forventer en Fiskerilov, skal Udvalget ikke desmindre foreslaa Andragendet henvist til Indenrigsministeren.

31. 47 Andragender fra 1219 Beboere paa Lolland (indbragte den 7de November af Folkethingsmanden for Præstø Amts 6te Balgkreds, Bojsen). I disse Andragender fremhæves det, at Sukkeroddyrkingen vil være en mægtig Løstestang til at forbedre vort Agerbrug, men dens Dyrkning er tillige saa fremmed, at dens almindelige Indførel kun kan ske med meget store Opoffrelser, indtil den bliver almindelig kjendt og tilvant. Understriverne fremhæve tillige, at dens Dyrkning vil være det bedste Middel til at forbedre Arbeidernes Kaar. Bliver Loven af 23de Mai 1873 om Sukkeroddyrkingen i Kraft, menes, at Sukkeroddyrkingen umulig kan trænge igjennem, hvorfor de slutte med følgende Henvendelse til Rigsdagen: „Vi tillade os at foreslaa en femaarig Suspension af nævnte Lov, og en i Løbet af 10 Aar graderis Stigen, indtil Skatten naaer det i Loven fastsatte Beløb“. Udvalget kan ikke tilraade at forandre Grundlaget for Beskatningen af Roesukker; dersom det ved den gjorte Erfaring imidlertid skulde have viist sig, at Beskatningen ikke svarer til Løbsafgiften paa indført Sukker, maa man tilraade en Revision af den paagjældende Lov i denne Retning. — Flertallet kan dog erkjende, at de første Anlæg, naar de ikke staa i Forbindelse med andre Raffinaderier, hvorved flere Ulemper kunne fjernes, kunne være forbundne med ikke ubetydelige Vanskeligheder, dels fra Fabrikationens Side, dels fordi Befolkningen er uvant med Roesukkerdyrkingen, og man kan derfor finde det rimeligt, at Virksomheden støttes noget i sin første Begyndelse, indtil man faaer Klarhed over, om denne Industri overhovedet egner sig for vort Land. Flertallet skal derfor tilraade, at indtil Halvdelen af det Lødbeløb, som Fabrikken Lolland maa svare til Statskassen, erlægges i Aktier, hvoraf Statskassen først faaer Rente og Udbytte, naar Fabrikkerne selv have erholdt 4 pCt. af deres Kapital. Denne Begunstigelse maatte dog kun tilstaa forsaavidt og i den Grad, Fabrikkens Drift maatte have den nødig og ikke vare ud over 5 Aar. Flertallet foreslaar derfor Andragendet henvist til Finantsministeren.

32. Søren Anderfens Andragende (indbragt den 11te November 1874 af Folkethingsmanden for Solbæk Amts 1ste Balgkreds, Ole Pedersen). Den 9de Februar 1874 skulde Andrageren som Fodervært modtage en Distriktshest, men da han var syg, sendte han sin Søn i sit Sted i det Gaab, at havde Hesten nogle Feil, vilde det blive ansført paa Stamlisten. Ved Hestens Modtagelse overraskedes han imidlertid ved, at der ingen Udsættelser var ansført paa Stamlisten, uagtet der, hidrørende fra Sygdom, næsten ikke var Gaar paa Bagbenene op til Haseledene, hvorfor Andrageren henvendte sig til Dyrslægen. Hesten var tillige stiv og i mindre god Foderstand. Ved de anvendte Midler og god Pleie helbrededes Hesten i den Grad, at den bestod Synet i Blæsenborg Kro den 24de Marts uden nogen Udsættelse. Naagtet den vedblev at tage godt til i Gulb, blev Foderværten af Overmønstringskommissionen i Roskilde den 27de Mai idømt en Bøde af 50 Rd., fordi Hesten var stiv, Koderne medtagne med Galde og opløbne Sener. Flere Gaardmænd attestere, og deriblandt Formanden for Soderup og Eskildstrup Sogneraad, at Hesten led af de Feil endnu i større Grad ved Modtagelsen, end det var Tilfældet ved Synet i Roskilde. Dyrslægen, S. Kristoffersen, giver Søren Anderfen et fortrinligt Vidnesbyrd som Fodervært og bevidner, at Hesten var bedre i enhver Henseende, da han den 29de Mai — 2 Dage efter Synet i Roskilde — undersøgte den, end den var første Gang, han faae og undersøgte den. Foderværten andrager om, at Mulkten maa blive ham tilbagebetalt; han har fra Krigsministeren faaet et afflaaende Svar. Paa Grund af de til Ansøgerens Fordel oplysende Vidnesbyrd, som foreligge om denne Sag, tror Flertallet at burde henvise Andragendet til Krigsministerens Overveelse.